

tež rombalo, a won by so teho troschtował. |
 Ale won samelzi swoje dobre Skutki a twer-
 de Žiwjenje, rekne Krystusej pola Mattheja
 3, 14. Mi je treba, so bych ja wot tebe
 chćenij byl, a ne pyta a ne žada hewak ni-
 čo, hač so by jemu Boh psches Krystusa
 žyl nadny byč. Tak su Knezna Marija a
 schizy Šweczi Nady, a niz se Sažlužby
 Sbožnosz dostali.

Taj, to je Janowe Prjedowanje, wot
 Bosnacza teho Sboža we Wodawanju tych
 Rječow, jedyn tajki Kumscht a Mudrosz,
 kotruž kojzdy Kšesčizijan wedzić dyrbi, so
 Wodacze tych Rječow ton jeniczki Bucz
 kSbožnoszi je. Tajke Prjedowanje je Jan
 wrieni do Šwjeta pschinesl a na Knesa Kry-
 stuša Porstom wofasował. Tehodla je won
 derje hodny, so my jeho lubujemy, a so
 nadnim šwefelimy, kajž tež jeho Weno so-
 bu pschinese. Pschetož Jan rjeka tajki, ko-
 tryž pola druheho Eubosz a Nady ma, jedyn
 krašny, lubosny, pscheczelny Muž, kotrehož
 žebi kojzdy wele waži. Tajke Weno dyrbi
 Jan mjecz, swojeho Hamta dla, a niz swo-
 jeho Žiwjenja aby Parschony dla, hewak

mol won škerse křasle ryczeč. |
 Ale jeho Ži-
 wenje pomha nam malo, tehodla nedawa
 wone nam tež žanu wulku Wešelosz, ale
 jeho Buczba pschinese Troscht a Wešelje.

Tehodla dyrbi to młody Lud derje na
 Redžbu wšacž, so my ton dženšnišči Džen
 šweczimy, niz Rejwanja, Žydzje ani Picza
 dla, ale dokelž Jan wuczi, kak my Sbožnosz
 dostacž dyrbimy, tak, so by so kojzdy Bohu
 sa to džakował a jeho česžil, so won nam
 teho lubeho Jana dal a psches neho to we-
 šele Šslowo a ton sbožny Porst pošlat je,
 so my wjemy, dže my Sbožnosz a wječne
 Žiwjenje namafacž dyrbimy.

Tehodla dže tuton Šwedžen na to, so
 by Boh a jeho Šsmjelnosz kwalena byta, a
 niz Janowa Parschona, tak, so by Boh
 Džak wot naš dostal, so won nam swojeho
 Šsyna a tajke troschtne Prjedowanje dal je,
 so my pschecziwo Rječej a Šsmerczi Troscht
 a Wumozenje mjecz, a so Božeje Dobrotu a
 Nady do Wječnoszje troschtowacž možemy.
 To sposchcz nam Boh schitkim, Ha-
 men!

Na Šwedžen šwjateho Pjetra a Pawola.

Boh sam, Boh sam je jeno moł
 Naš wumoz, kajž so šluscha.
 Rašč Sbožnik wal je wjerny Boh,
 Štym troschtuj so, o Duscha.
 Ty Křesčezje, kř ty jeniczki
 Šsyn wot Wotza sy rodženy,
 Pomhaj nam sbožnje wumrecž! Hamen.

Dženša woprašujesč ty, moj Jesu, twojich Wuczomnikow: Šhto praja Ludjo wotemne, so
 ja šym? A czi bosy Ludjo dzerža tebe sa Jana, sa Heliasha aby sa Jeremiaša. Pjetr wal wotmolwi
 tebi liepe, dyž we šwojim a we Weni schitkich Wuczomnikow rekne: Ty sy Krystus, teho žiweho
 Boha Šsyn. D jene Bosnacze, na kotrež twoja Žyrtkej, jako na Skatu satožena a natwarena je,
 Šslowa, we kotrychž nascha žyta Kšesčizianska Buczba a Wjera wobsteji. Tež mi, moj najšubšči Je-
 fusto, neje to Šjelo a Krej šewlto, šchtu ty sy, ale twoje šwjate Šslowo. Ty sy Jesu, moj
 Sbožnik, o da šwal sahoj moje Brachi! Ty sy Krystus, moj Žalbowany, o da šwal žaluj me šW-
 Źjom twojese Nady! Ty sy wjerny Boh a Šslowel, o da šwal čin me khude člowške Dječjo křa-
 wemu Džesžu Božemu! Ty sy ta Skala teho Sboža, o da nech so na tebe složu a wotporžnu. Ty
 sy ton Boh, kř sy twojej Žyrtwi tu Moz dal, Wodacze tych Rječow we Šstowi, Čečenju a Sa-
 kramenczi teho Wostarja wudžjel, da wudžjel tež mi tošamo, a wodaž mi schitke moje Rječy. Šu-
 bosžu ty sam twoj Wjer wudžjel nam, nam kř jako twoji Eubi wostanemy wtwojim Šslabi, twojim